

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego przyjęcia przez EBC, że działanie, którego domagała się strona skarżąca wykracza poza kompetencje EBC oraz braku dostatecznego uzasadnienia takiego stanowiska.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza prawa strony skarżącej wynikające z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym kwestionowana decyzja narusza prawa strony skarżącej wynikające z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym EBC naruszył prawa strony skarżącej wynikające z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym EBC naruszył prawa strony skarżącej wynikające z art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez EBC obowiązków ciążących na nim na mocy art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ oraz art. 67 rozporządzenia UE Europejskiego Banku Centralnego nr 468/2014 ⁽²⁾.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym EBC naruszył zasadę, w myśl której jest zobowiązany umożliwić wypełnienie obowiązków regulacyjnych.
8. Zarzut ósmy, dotyczący działania przez EBC z naruszeniem przysługujących mu kompetencji (*détournement de pouvoir*).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, Dz.U. 2013, L 287, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego), Dz.U. 2014, L 141, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2020 r. – Green Power Technologies/Komisja i Wspólne Przedsięwzięcie ECSEL

(Sprawa T-533/20)

(2020/C 371/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Green Power Technologies (Bollullos de la Mitación, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci, A. León González y A. Martínez Solís)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Wspólne Przedsięwzięcie ECSEL

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie i orzeczenie, że Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) poprzez sprawozdanie z dnia 9 lipca 2018 r., decyzję zatwierdzającą to sprawozdanie w drodze wiadomości elektronicznej z dnia 12 czerwca 2020 r. i zachowanie w niniejszej sprawie naruszył dorobek prawny Unii i w konsekwencji stwierdzenie nieważności wspomnianego sprawozdania;
- stwierdzenie i orzeczenie, że GPTECH prawidłowo wykonało zobowiązania umowne ciążące na nim na podstawie projektów POLLUX (100205), IoE (269374), MOTORBRAIN (270693) i AGATE (325630); w konsekwencji orzeczenie, że wydatki, do których odzyskania zmierzano w nocie obciążeniowej 4440200016 wystawionej przez ECSEL, są kwalifikowalne;

- zgodnie z powyższym orzeczenie, że żądanie przez ECSEL kwoty 200 930,35 EUR jest bezzasadne i niezgodne z prawem, a wskutek tego, stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej wystawionej przez ECSEL, a także wezwania do zapłaty z dnia 20 stycznia 2019 r. leżącego u podstaw tej noty;
- tytułem ewentualnym, w wypadku gdyby nie stwierdzono nieważności noty obciążeniowej, stwierdzenie odpowiedzialności Komisji z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia;
- obciążenie Komisji i ECSEL kosztami postępowania lub, w przypadku gdyby nie uwzględniono żądań niniejszej skargi, wstrzymanie się od obciążenia skarżącej kosztami ze względu na złożoność niniejszej sprawy, a także występujące w niej wątpliwości natury faktycznej lub prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zawiera żądania o stwierdzenie nieważności i żądania oparte na art. 272 TFUE. W odniesieniu do tych ostatnich, strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie, że nie należy nakazywać zwrotu rzekomo należnych kwot ani zasądzać odszkodowania wskazanych w nocie obciążeniowej wystawionej przez ECSEL.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu przez OLAF i ECSEL praw podstawowych Unii Europejskiej w tym znaczeniu, że generalny charakter wspomnianych praw oznacza, iż żadna z tych jednostek organizacyjnych nie może podejmować działań naruszających prawa podstawowe i charakterystyczny dorobek prawny Unii.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że OLAF nie zna zwykłego funkcjonowania GPTECH i nie skorzystał z usług ekspertów wyspecjalizowanych w badaniach i rozwoju umożliwiających zrozumienie tego funkcjonowania.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że OLAF nie uwzględnił argumentów GPTECH i nie przekazał załączników, które stanowią podstawę jego decyzji, co stanowi naruszenie prawa do dobrej administracji (art. 41 karty) i prawa do obrony (art. 47 i 48 karty).
4. Zarzut czwarty oparty na kwalifikowalności wydatków, do których odzyskania zmierzano w rozpatrywanej nocie obciążeniowej i na naruszeniu pkt II.4, II.7.1; II.14.1.a), b), c) i f) oraz pkt II.15 siódmego programu ramowego w zakresie badań.
5. Zarzut piąty oparty na bezpodstawnym wzbogaceniu ECSEL, ponieważ projekty wykonano w wyznaczonym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2020 r. – MD / Komisja

(Sprawa T-552/20)

(2020/C 371/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: MD (przedstawiciel: adwokat A. Ricci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.